

REPRODUCCIÓ

- Els mascles i les femelles es troben durant el període d'aparellament, de maig a juliol. Després de la fecundació, l'evolució dels òvuls s'atura fins la tardor. El seu desenvolupament no continuarà fins després de començar la hibernació, durant el transcurs del mes de novembre. Al gener o febrer, en ple hivern, la femella pareix a la seva ossera. Es tracta de l'únic cas de naixement en estat d'hibernació de tot el regne animal. Les cries, en nombre d'una a tres, neixen cegues, sordes i sense dents, i pesen uns 300 grams, es a dir, unes 500 vegades menys que la seva mare.

L'OSSERA

- El refugi d'hivern, l'ossera, al contrari que els nombrosos refugis d'estiu, és únic i l'ós el tria i prepara amb molta cura. Als Pirineus, les osseres es troben sempre a les vessants més costarudes, exposades i inaccessibles per a l'home.
- L'ós és un fals hibernador. El seu son hivernal pot durar des de mitjans de novembre fins a mitjans de març, i és diferent del de la marmota, que redueix el seu metabolisme quasi a zero. Les funcions corporals de l'ós són sencillament ralentitzades. El seu metabolisme funciona al 50%, el seu ritme cardíac (40 batecs per minut a l'estiu i en repòs) es redueix un 80% i la seva temperatura corporal passa de 37-38 graus a 31-32.

REPRODUCCIÓN

- Los machos y las hembras se encuentran durante el período de apareamiento, de mayo a julio. Después de la fecundación, la evolución del óvulo se detiene hasta el otoño. Su desarrollo no se reanuda hasta después de comenzar la hibernación, en el transcurso del mes de noviembre. En enero o en febrero, en pleno invierno, la hembra pare en su osera. Se trata del único caso de nacimiento en estado de hibernación en todo el reino animal. Los osos, de uno a tres, nacen ciegos, sordos y sin dientes, y pesan unos 300 gramos, es decir un 500 veces menos que su madre.

LA OSSERA

- El refugio de invierno, u osera, al contrario que los numerosos refugios de verano, es único, y el oso lo escoge y prepara con esmero. En los Pirineos, las oseras se encuentran siempre en las vertientes más empinadas, expuestas e inaccesibles para el hombre.
- El oso es un falso hibernador. Su sueño invernal puede durar desde mediados de noviembre hasta mediados de marzo, y es diferente del de la marmota, cuyo metabolismo se reduce casi a cero. Las funciones corporales del oso son sencillamente ralentizadas. Su metabolismo funciona al 50%, su ritmo cardíaco (40 latidos por minuto en verano y en reposo) se reduce un 80% y su temperatura corporal pasa de 37-38 grados a 31-32.

REPRODUCTION

- Mâles et femelles se retrouvent uniquement pendant la période d'accouplement, de mai à juillet. Après la fécondation, l'évolution de l'œuf est bloquée jusqu'à l'automne. Ce n'est qu'après le début de l'hibernation, courant novembre, qu'il reprendra son développement. En janvier ou février, au plus fort de l'hiver, la femelle met bas dans sa tanière. Il s'agit là du seul exemple de mise bas en hibernation dans tout le règne animal. Aveugles, sourds, démunés, les osseaux (au nombre de un à trois) sont de véritables minuscules qui pèsent environ 300 grammes, soit 500 fois moins que leur mère.

LA TANIÈRE

- Le refuge d'hiver ou tanière, contrairement aux nombreux abris de la belle saison, est unique, et l'ours le choisit et l'aménage avec soin. Dans les Pyrénées, les tanières sont toujours sur des versants très raides, exposés et donc très difficiles d'accès pour l'homme.
- L'ours est un faux hibernant. Son sommeil hivernal qui peut aller de la mi-novembre à la mi-mars est différent de l'hibernation de la marmotte dont le métabolisme s'abaisse presque à zéro. Les fonctions corporelles de l'ours sont simplement ralenties. Son métabolisme ne fonctionne qu'à 50 %, son rythme cardiaque (40 battements par minutes, l'été, au repos) chute de 80%, et sa température descend de quelques degrés de 37-38 à 31-32.

Un refugi per l'hivern